

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-01102/2011-01
Датум: 09.09.2011. године
Београд

Високи савет судства у поступку одлучивања по приговору Б.Р. из Ужица, изјављеног против одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00260/2010-01 од 14.06.2010.године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр.35/11), на седници Високог савета судства од 09.09. 2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца Б.Р. из Ужица.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ одлука Високог савета судства број: 119- 05-00260/2010-01 од 14. јуна 2010. године.

Образложење

Подносилац приговора Б.Р. у моменту пријаве на Оглас за општи избор судија за судове опште и посебне надлежности у Републици Србији, који је обављен у „Службеном гласнику РС“ број 57/09 од 15.07.2009.године, била је судија Општинског суда у Ужицу.

Пријавила се на Оглас за избор судије за Основни суд у Ужицу и Виши суд у Ужицу.

Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09) од 17.12.2009. године.

Високи савет судства је донео Одлуку број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 58. изреке, да је подносиоцу жалбе престала судијска дужност дана 31.12.2009. године.

Б.Р. је поднела уставну жалбу против Одлуке о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности и предложила да се уставна жалба усвоји и да се утврди да су јој повређена и ускраћена права зајемчена Уставом и Европском конвенцијом.

Дана 25. фебруара 2010. године поднела је жалбу Уставном суду против Одлуке Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године, у делу става 1 изреке којом јој је престала судијска дужност 31.12.2009. године.

14. 06. 2010. године Високи савет судства је донео појединачну одлуку број 119-05-00260/2010-01 и овом појединачном одлуком замењена је јединствена Одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 58 изреке.

У појединачној одлуци првог састава Високог савета судства је наведено да разлози за сумњу постоје у погледу стручности и оспособљености с обзиром да је подносилац жалбе у периоду који је сагледаван, у току 2006, 2007 и 2008. године, према извештају о раду Општинског суда у Ужицу у коме је вршила судијску дужност, није у року који се може оцени као примерен, израдила одлуке и то у 5 предмета у парничној П. материји одлуке је израдила после рока од 30 дана. Према одредби члана 341 став 1 Закона о парничном поступку само у сложенијим предметима допуштено је прекорачење рока од 8 дана за израду одлуке и то највише за још 15 дана, тако да Закон о парничном поступку нити Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 80/05) члан 16. не допуштају продужење рока за израду одлуке преко 30 дана. При томе Високи савет судства је ценио да је подносилац жалбе у наведеном периоду поред парничне која је била основна материја по броју предмета, поступала и у П1. материји, радни спорови, али да у сагледаваном периоду није испунила минималну оријентациону норму, већ је у просеку остварила норму од 74,48%, при чему су се у норму урачунавали предмети из свих материја у којима је поступала, те свакако није била преоптерећена бројем предмета. Из свих изнетих разлога, поступање подносиоца жалбе у сагледаваном периоду се не може оценити као задовољавајуће.

Према наведеном, први састав Високог савета судства је нашао да Б.Р. не испуњава услове из члана 45 Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, у вези члана 13 став 3 и члана 14 став 1 тачка 1 и 7 Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ бр. 49/09).

Б.Р. је поднела жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства од 14.06.2010. године. Изјаснила се на наводе наведене у појединачној одлуци, изнела да у целини остаје при изјављеним жалбама поднетим Уставном суду, да оспорава разлоге наведене у појединачној одлуци од 14.06.2010. године, наводећи да је имала бољи квалитет рада и више решених предмета пресудом од изабраних судија. Изнела је упоредни преглед судија које су изабране приликом општег избора, а које су, по њеним наводима, имале такође велики број одлука израђених након законског рока,

и нису испуниле оријентациону норму, која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08, 58/09,104/09, 101/10), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, коју ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства. У смислу става 4 овог члана, о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

На основу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.маја 2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености, достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава високог савета судства о престанку судијске дужности (у даљем тексту Правила).

У смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неке од критеријума, док је чланом 8 Правила прописао да је задатак комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а која права су подносиоцу приговора гарантована чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, а подносилац приговора Б.Р. је на рочишту које је одржано 01.08.2011. године, остала код свих навода из поднетих жалби, и још додала де је Општински суд у Ужицу оријентациону норму рачунао на основу Мерила из 1998.године, а не на основу Мерила из 2005.године, наводећи да је у парничној рефереди према Мерилима из 1998.године, судија месечно требао да реши најмање 23 предмета, док је Мерилима из 2005.године, прописано да у општинском суду, судија месечно треба да реши најмање 20 парничних предмета.

Извршен је увид и прочитани су докази:

- извештај о раду судије Општинског суда у Ужицу Б.Р. за период 2006, 2007и 2008.година (Т-2) образац);
- извештај о резултатима рада судија Општинског суда у Ужицу за 2006, 2007и 2008.годину (Т-1обрацац);
- пријава на Оглас за избор судије на име Б.Р.
- извештај Основног суда у Ужицу под бројем Су.П-21-26/11 од 14.07.2011.године.

Након спроведеног рочишта, изведених доказа и изјаве подносиоца приговора, стални састав Високог савета судства је утврдио да је подносилац приговора Б.Р. у периоду који се сходно одредби члана 13 Одлуке о утврђивању критеријума и мерилима посматра, у 2006, 2007 и 2008. години вршила, судијску функцију као судија

Општинског суда у Ужицу и да је радила у парничној реферици и у реферици радних спорова, те да је сходно томе остварила следеће резултате:

2006.године:

У „П“ материји нерешено на почетку 148 предмета од тога старих 70 предмета, укупно у раду 325 предмета, укупно решено 196 предмета. Остало нерешено 129 предмета, од чега 32 стара. Процент испуњења нормe у „П“ реферици 61,13%. Израда одлука до 60 дана 4. Потврђених 90% одлука, преиначених 6% и укинутих 4%.

У „П1“ реферици нерешено на почетку 13 предмета од чега 6 старих укупно у раду 51 предмет, решено 40 предмета. Остало нерешено 11 предмета и 1 стари предмет. Процент испуњења нормe у „П1“ реферици 13,28%. 71,42 % потврђених одлука и 28,57% укинутих одлука.

Укупан процент испуњења нормe у 2006. години износио је 74,59%.

У 2007.години:

У „П“ реферици нерешено на почетку 129 предмета од тога 61 стари, укупно у раду 281 предмет. Укупно решено 189 предмета, од тога старих 39. Остало нерешено 92 предмета. Процент испуњења нормe 61,49%. Једна одлука израђена до 60 дана. Потврђено 86,79% одлука, преиначених 3,77%, а укинутих 9,43%.

У „П1“ материји 11 предмета нерешених на почетку од чега 2 стара, укупно у раду 67 предмета, укупно решено 59 предмета. Процент испуњења нормe у „П1“ реферици 23,32%. 3 ожалбене одлуке, 3 потврђене, процент потврђених је 100%, а укупан процент испуњења нормe у 2007.години је износио 84,81%.

у 2008.години;

У „П“ реферици нерешено на почетку 92 предмета од тога 41 стари предмет. Укупно у раду 238 предмета, решено 169 предмета. Остало нерешено 69 предмета, од тога 16 старих. 88,32% потврђених одлука, 2,60% преиначених одлука, и 9,09% укинутих одлука.

У „П1“ реферици нерешено на почетку 8 предмета од тога 2 стара укупно у раду 23 предмета, укупно решено 20 предмета, процент испуњења нормe 7,54%. 87,50% потврђених одлука и 12,50% укинутих одлука. Поступала је у 3 платна налога и 3 „Пом“ предмета, и укупан процент испуњења нормe у 2008.години је износио 64,03%.

Чланом 5. је прописано да подносилац приговора испуњава критеријуме стручности уколико је у 2006., 2007. и 2008. години имао мањи процент укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

- просека одељења суда у коме је вршио судијску дужности
- и
- минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана

Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 80/05, у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности).

С обзиром да је у свакој од година у посматраном периоду подносилац приговора имала укинута одлука испод минимума утврђених Мерилима за оцену минимума успешности, подносилац приговора је имала задовољавајући квалитет, па је стални састав Високог савета судства утврдио са не постоји сумња у њену стручност, те да је испунила критеријум стручности предвиђен чланом 5. Правила, а узимајући у обзир све материје у којима је поступала у посматраном периоду.

Чланом 6. Правила је прописано да подносилац приговора испуњава критеријуме оспособљености уколико је у периоду од 2006.- 2008. године испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека суда,

И, уколико у истом периоду није имао груба одступања /кршења у односу на најмање један од следећих мерила:

-одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења суда у којем је радила;

- однос нерешених старих предмета (за шта је судија одговоран), у односу на укупан број предмета у раду, у поређењу са просеком одељења суда и имајући у виду прилив предмета;

Савет ће узети у обзир ефективно време које је судија провео на раду у посматраном периоду. Подносиоцу приговора који је поступао у више материја истовремено током године, резултати рада приказују се као збир процента испуњености норме за сваку од материја у којој је поступао.

Стални састав Високог савета судства је утврдио да стоје чињенице наведене у образложењу побијане одлуке Високог савета судства од 14.06.2010. године, да је подносилац приговора израдила 5 одлука у парничној П. материји, у посматраном периоду, после рока од 30 дана након пресуђења, међутим стални састав Високог савета судства налази да се у конкретном случају не ради о броју предмета који би указивао да је подносилац приговора у свом раду имао груба негативна одступања у погледу одлука израђених након законског рока од 30 дана, како је то прописано у члану 6. Правила.

У посматраном периоду, подносилац приговора је према званичном судском извештају, имала остварење судијске норме од 74,59% у 2006.години, 84,81% у 2007.години и 64,03% у 2008.години.Ови резултати рада приказани су као збир процента испуњености норме за сваку од материја у којој је подносилац приговора поступала.

Подносилац приговора Б.Р. је овако израчунату норму оспорила позивајући се на одредбе члана 4. став 1. Мерила за оцену минимума успешности, јер је том одредбом прописано да судија у општинском суду, као минимум успешности треба да реши најмање 20 предмета месечно, а да је приликом састављања судских извештаја у Општинском суду у Ужицу, примењено Мерило из 1998.године, према коме судија у општинском суду као минимум успешности треба да реши најмање 23 предмета месечно, међутим и при таквом обрачуна завршених предмета, подносилац приговора

не би остварила потребан минимум успешности, имајући у виду број завршених предмета у свакој од посматраних година.

Ни у једној од посматраних година, подносилац приговора није испунила оријентациону норму, иако је имала довољан прилив предмета, као и довољан број предмета у раду, са значајним бројем нерешених предмета на крају годишњег извештаја за сваку од посматраних година.

На основу свих изведених доказа, изнетих чињеница и сагледаних података за посматрани период, стални састав Високог савета судства је утврдио да постоје разлози који указују да подносилац приговора **Б.Р.** не испуњава критеријум оспособљености, као један од услова из члана 45. Закона о судијама, да би судија био изабран на судијску функцију, те да су основани разлози који су наведени у одлуци Високог савета судства од 14.јуна 2010.године, под бројем 119-05-00260/2010-01 којом је замењена јединствена Одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године, којом је подносиоцу приговора престала судијска дужност дана 31.12.2009.године и то у погледу сумње у оспособљеност, с обзиром да подносилац приговора није испунила оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, те да име места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама, и члана 6. Правила, а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године.

Из напред наведених разлога, приговор подносиоца **Б.Р.** је одбијен и одлука првог састава Високог савета судства под бројем: 119-05-00260/2010-01 од 14.06.2010. године је потврђена у смислу одредаба члана 29 Правила а у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.